PLÁN PÉČE O ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ - PŘÍRODNÍ REZERVACI PERNINK 2027 – 2036

OBSAH

1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ A POPISNÉ ÚDAJE O ZCHÚ 3

1.1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE 3
1.2 ÚDAJE O LOKALIZACI ÚZEMÍ 3
1.3 VYMEZENÍ ÚZEMÍ PODLE SOUČASNÉHO STAVU KATASTRU NEMOVITOSTÍ 4
ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ 4
OCHRANNÉ PÁSMO 4
1.4 PŘEKRYV ÚZEMÍ S JINÝMI CHRÁNĚNÝMI ÚZEMÍMI 4
1.5 PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ 5
1.5.1 PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ PODLE ZŘIZOVACÍHO PŘEDPISU 5
1.5.2 HLAVNÍ PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ – SOUČASNÝ STAV 5
1.6 PŘEDMĚT OCHRANY EVL ANEBO PO, SE KTERÝMI JE ZCHÚ V PŘEKRYVU 7
1.7 VÝMĚRA ÚZEMÍ A JEHO OCHRANNÉHO PÁSMA 8
1.8 CÍL OCHRANY 8

2 ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY 10

2.1 STRUČNÝ POPIS ÚZEMÍ A CHARAKTERISTIKA JEHO PŘÍRODNÍCH POMĚRŮ 10
2.2 HISTORIE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ A ZÁSADNÍ POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ VLIVY LIDSKÉ ČINNOSTI 12
A) OCHRANA PŘÍRODY 12
B) LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ 12
C) ZEMĚDĚLSKÉ HOSPODAŘENÍ 13
D) RYBNÍKÁŘSTVÍ 13
A) MYSLIVOST 13
B) RYBÁŘSTVÍ 13
C) REKREACE A SPORT 13
D) TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN 13
E) JINÉ ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ 14
2.3 SOUVISEJÍCÍ PLÁNOVACÍ DOKUMENTY, SPRÁVNÍ ROZHODNUTÍ A PRÁVNÍ PŘEDPISY 14
2.4 SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH 15
2.4.1 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O LESÍCH 15
2.4.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O VODNÍCH PLOCHÁCH 15
2.4.3 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O NELESNÍCH POZEMCÍCH 15
2.4.4 POPIS DÍLČÍCH PLOCH 15
2.5 ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ PŘEDCHOZÍ PÉČE A DOSAVADNÍCH OCHRANÁŘSKÝCH ZÁSAHŮ DO ÚZEMÍ A ZÁVĚRY PRO DALŠÍ POSTUP 15
2.6 STANOVENÍ PRIORITNÍCH ZÁJMŮ OCHRANY ÚZEMÍ V PŘÍPADĚ JEJICH MOŽNÉ KOLIZE 15

3 PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ 16

3.1 VÝČET, POPIS A LOKALIZACE PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ 16
3.1.1 RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O ÚZEMÍ NEBO ZÁSADY JEHO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ 16
A) Péče o lesy 16
B) Péče o rybníky (nádrže) a vodní toky 16
C) Péče o nelesní pozemky 16
D) Péče o rostliny 17
E) Péče o živočichy 18
F) Péče o útvary neživé přírody 18
G) Zásady jiných způsobů využívání území 18

3.1.2 PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ 18
3.2 ZÁSADY HOSPODÁŘSKÉHO NEBO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ OCHRANNÉHO PÁSMA VČETNĚ NÁVRHŮ ZÁSAHŮ A PŘEHLEDU ČINNOSTÍ 19
3.3 ZAMĚŘENÍ A VYZNAČENÍ ÚZEMÍ V TERÉNU 19
3.4 NÁVRHY POTŘEBNÝCH ADMINISTRATIVNĚ - SPRÁVNÍCH OPATŘENÍ V ÚZEMÍ 20
3.5 NÁVRHY NA REGULACI REKREAČNÍHO A SPORTOVNÍHO VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ VEŘEJNOSTÍ 20
3.6 NÁVRHY NA VZDĚLÁVACÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ 20
3.7 NÁVRHY NA PRŮZKUM ČI VÝZKUM ÚZEMÍ A MONITORING 20

4 ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE 21

4.1 PŘEDPOKLÁDANÉ ORIENTAČNÍ NÁKLADY HRAZENÉ ORGÁNEM OCHRANY PŘÍRODY DLE JEDNOTLIVÝCH ZÁSAHŮ 21
4.2 POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE INFORMACÍ 22
4.3 SEZNAM POUŽÍVANÝCH ZKRATEK 23
4.4 ZPRACOVATEL PLÁNU PÉČE 24

PŘÍLOHY 24

1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ A POPISNÉ ÚDAJE O ZCHÚ

1.1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Kód ZCHÚ:

Kategorie: Přírodní rezervace
IUCN – IV - řízená rezervace

Název: Pernink

Platný právní předpis nebo rozhodnutí o vyhlášení:

Nařízení Karlovarského kraje ze dne 3. 11. 2025 č. 3/2026 (usnesení č. RK 1293/11/25)

1.2 ÚDAJE O LOKALIZACI ÚZEMÍ

Kraj: Karlovarský

Obec s rozšířenou působností: Karlovy Vary

Obec: Pernink

Katastrální území: Pernink

Příloha: M 1 - Orientační mapa s vyznačením území

1.3 VYMEZENÍ ÚZEMÍ PODLE SOUČASNÉHO STAVU KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Údaje ze stránek ČUZK, nahlížení do KN, platné k 2025.

ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ

Katastrální území: Pernink

Parcela číslo dle KN	Druh pozemku dle KN	Způsob využití	Výměra v ZCHÚ (m2)	Výměra celková (m2)
1952/3	pozemkové v KN	Jiná plocha	443349	443349
1952/1	pozemkové v KN	les jiný než hospodářský	245047	245047

Přibližná rozloha území činí cca 68,8 ha

OCHRANNÉ PÁSMO

Vzhledem ke skutečnosti, že přírodní rezervace leží v ploše evropsky významné lokality Pernink (CZ0410040), jejíž výměra činí 98,8 ha a jejíž území je dle § 45c, odst. (2) zákona „chráněno před poškozením a ničením“, pokládá zdejší orgán ochrany přírody území kolem přírodní rezervace za dostatečně zajištěné. Ochranné pásmo se tak dle § 37, odst. (1) nevyhlašuje.

Příloha č. M2:
Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 PŘEKRYV ÚZEMÍ S JINÝMI CHRÁNĚNÝMI ÚZEMÍMI

národní park:	nepřekrývá se
chráněná krajinná oblast:	nepřekrývá se
jiný typ chráněného území:	VKP, CHOPAV Krušné hory

Natura 2000

ptačí oblast:	nepřekrývá se
evropsky významná lokalita:	Pernink

Příloha č. M1:
Orientační mapa s vyznačením území

1.5 PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ

1.5.1 PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ PODLE ZŘIZOVACÍHO PŘEDPISU

Lokalita Pernink byla na seznam evropsky významných lokalit zařazena nařízením vlády **č. 318/2013 Sb.**, s evidenčním číslem CZ0410040 a vyhlášena nařízením vlády č.208/2012 Sb.

Přírodní komplex představují horské podmáčené biotopy. Základem jsou podmáčené smrčiny s širokou škálou vrchovištních biotopů a přechodových rašelinišť. Na antropogenních plochách jsou vyvinuta vřesoviště a na svazích nad Perninkem se nacházejí rozsáhlejší trojštětové louky. Celá lokalita je charakteristická řadou pozůstatků po rozsáhlejší těžbě rašeliny. Předmětem ochrany podle uvedených předpisů jsou dva tzv. prioritní biotopy soustavy Natura 2000 a to

7110* - aktivní vrchoviště
91D0* - rašelinný les

Vedle toho ještě následující biotopy soustavy Natura 2000:

4030 – evropská suchá rašeliniště
6520 – horské sečené louky
7120 – degradovaná vrchoviště se schopností přirozené obnovy
7140 – přechodová rašeliniště a třasoviště
9410 – acidofilní smrčiny sv. *Vaccinio Piceetea*

Rostlinné ani živočišné druhy podle uvedeného předpisu předmětem ochrany nejsou.

1.5.2 HLAVNÍ PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ – SOUČASNÝ STAV

Zájmová lokalita je zbytkovou částí kdysi rozsáhlého vrchovištního komplexu, v minulosti silně poznamenaného těžbou rašeliny. Přesto dosahuje vysokých kvalit v kompaktnosti území a soustředěnosti širokého spektra významných biotopů. Tento komplex dnes vytváří zásadní biologický potenciál pro postupný návrat ke kvalitním vrchovištím s *Pinus x pseudopumilio*. Takto rozsáhlé vrchovištní biotopy se v této části Krušných hor vyskytují na dalších místech pouze v oblasti Bludné a Božího Daru.

Celkový charakter zdejších rašelinných a vrchovištních biotopů byl již silně narušen těžbou rašeliny v minulosti, odvodňováním lesních partií a hlavně současnou těžbou v těsném kontaktu. Jakýkoli opakovaný zásah do vodního režimu, a to především v okrajových vrchovištních biotopech bude třeba v budoucnu vyloučit. Nutné je zamezit případné přeměně podmáčených lesních porostů na odvodněné monokultury. Trojštětové louky jsou dlouhodobě nekosené, což na mnoha místech vede k ochuzení jejich druhové skladby (převládá metlice trsnatá - *Deschampsia caespitosa*) a hrozí jejich zánik.

A. Přehled zjištěných společenstev

název společenstva	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis společenstva
T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného *(Juniperus communis)*	1.97	*Vaccinio-Callunetum vulgaris* Sekundární vřesoviště rozšířené mozaikovitě, avšak tvořící rovněž souvislejší reprezentativní porosty. Současná vřesoviště jsou však výrazně antropogenně podpořena odvodněním stanoviště, díky čemuž se vřes rozšířil i na původně trvale zamokřené plochy. Celkově se společenstvo nachází pod sukcesním tlakem dřevin.
T1.2 Horské trojštětové louky	9.42	*Meo athamantici-Festucetum rubrae* Vlhčí horská trojštětová (koprníková) louka, dříve patrně zorněná. Odvodnění vedlo ke změně poměru dominant a celkovému druhovému ochuzení. Dominují zde *Bistorta major, Agrostis capillaris* a *Holcus mollis*, který se rozšířil zejména v horních partiích. Jen fragmentálně jsou dochovány enklávy luční slatiny zredukované nepříznivou hydrobilancí stanoviště.
R3.1 Otevřená vrchoviště	4.38	Původní vrchoviště byla zlikvidována těžbou. V současnosti se vyskytující deriváty tohoto společenstva je lépe hodnotit jako biotop R3.4.
R3.4 Degradovaná vrchoviště	7.5	*Eriophoro vaginati-Sphagnetum recurvi* *Andromedo polifoliae-Sphagnetum magellanici* *Polytricho communis-Molinietum coeruleae* *Vaccinio uliginosi-Pinetum mugo* Komplex společenstev zahrnující jednak cenoticky převážně nevyhraněnou vegetaci v bývalé těžebně jednak okolní plochy s výrazně narušeným vodním režimem, který mnohde zapříčinil razantní posun ve floristickém složení či zastoupení dominant jednotlivých fytocenóz, jejichž genezi z původního vrchoviště naznačuje větší či menší zastoupení typických vrchovištních druhů. V prostoru těžebny dominuje metlice trsnatá s akcesorním zastoupením suchopýru pochvatého. Do tohoto biotopu lze zahrnout i porosty s klečí, vlochyní a šichou černou. Na těžebnu navazuje rovněž rašelinné společenstvo s dominantním zastoupením bezkolence modrého, které v důsledku narušení hydrobilance inklinuje k bezkolencovým loukám.

název společenstva	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis společenstva
R2.3 Přechodová rašeliniště	8.52	*Carici echinatae-Sphagnetum* *Sphagno recurvi-Caricetum rostratae* *Polytricho communis-Molinietum coeruleae* Vyhraněná přechodová rašeliniště (převážně s dominancí *Carex rostrata*) se vyskytují maloplošně. Problematické je zařazení rozsáhlých bezkolencových luk vzniklých jako výsledek odvodnění stanoviště, které jsou fytocenologicky pravděpodobně blíže asociaci *Polytricho communis-Molinietum coeruleae.* Jedná se o náhradní vegetaci pravděpodobně přechodových rašelinišť až vrchovišť, možná též slatinišť.
R3.2 Vrchoviště s klečí (*Pinus mugo*)	2.21	*Vaccinio uliginosi-Pinetum mugo* Porosty borovice kleče mimo těžebnu jsou odvodněny pro lesnickou rekultivaci a s potlačeným procesem rašelinění. Přímo v bývalé těžebně jsou v současné době prováděny výsadby. Z těchto důvodů je lépe hodnotit tyto porosty jako biotop R3.4.
L9.2B Podmáčené smrčiny	8.61	Podmáčené smrčiny se nacházejí především v části ZCHÚ jižně od silnice. Jsou součástí hospodářského lesa, pročež jsou lesnicky obhospodařovány. Nedávno byla pomístně provedena obnova povrchové drenáže. Původně se však zřejmě jedná o rašelinné smrčiny (L9.2A).

1.6 PŘEDMĚT OCHRANY EVL ANEBO PO, SE KTERÝMI JE ZCHÚ V PŘEKRYVU

ZCHÚ je v překryvu s EVL Pernink. Podle příslušného zřizovacího předpisu pro EVL CZ0410040 Pernink jsou předmětem ochrany následující stanoviště:

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)
4030	**Evropská suchá vřesoviště**	1.9761	1.97
	T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného (Juniperus communis)	1.9761	1.97
6520	**Horské sečené louky**	9.4098	9.42
	T1.2 Horské trojštětové louky	9.4098	9.42
7110*	**Aktivní vrchoviště**	4.5242	4.53
	R3.1 Otevřená vrchoviště	4.3815	4.38
7120	**Degradovaná vrchoviště (ještě schopná přirozené obnovy)**	7.4907	7.50
	R3.4 Degradovaná vrchoviště	7.4907	7.50
7140	**Přechodová rašeliniště a třasoviště**	8.5107	8.52
	R2.3 Přechodová rašeliniště	8.5107	8.52
91D0*	**Rašelinný les**	5.2305	5.23
	R3.2 Vrchoviště s klečí (Pinus mugo)	2.2075	2.21
9410	**Acidofilní smrčiny (*Vaccinio-Piceetea*)**	8.953	8.96
	L9.2B Podmáčené smrčiny	8.5996	8.61

zdroj: www.nature.cz

ZCHÚ je dále v překryvu s územím ptačí oblasti Západní Krušné hory. Západní Krušné hory jsou chráněná ptačí oblast Natura 2000 s rozlohou 139 km², ležící v Krušných horách mezi Přebuzí a Božím Darem. Oblast je důležitá pro ochranu ohrožených druhů ptáků, především tetřívka obecného a sýce rousného, a jejich biotopů. Najdete zde cenné rašeliniště jako Rolavská vrchoviště a Božídarské rašeliniště, a také další druhy sov, jeřába popelavého či vzácného konipase citronového.

Ptačí oblast (dále jen PO) Západní Krušné hory je vymezená nařízením vlády č. 383/2024 Sb. s účinností od 1. ledna 2025. Základem ochrany je usměrňování činností definovaných v tomto nařízení vlády, které podléhají souhlasu orgánů ochrany přírody. Vyhlášení PO představuje mimo jiné také lepší možnost čerpání dotačních programů pro realizaci potřebných opatření pro zlepšení stavu biotopů obou předmětů ochrany nové PO. Důležitým nástrojem je i tzv. naturové posouzení, které je vyžadováno pro všechny koncepce a záměry, jež by mohly (samostatně nebo ve spojení s jinými) významně negativně ovlivnit populaci tetřívka obecného a sýce rousného.

1.7 VÝMĚRA ÚZEMÍ A JEHO OCHRANNÉHO PÁSMA

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	24,5			
vodní plochy			zamokřená půda	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy	44,3		neplodná půda	44,3
			ostatní způsoby využití	
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	**68,8**			

1.8 CÍL OCHRANY

Poměrně rozsáhlé území navrhované přírodní památky Pernink bylo v minulosti silně narušeno těžbou rašeliny a s ní souvisejícími odvodňovacími pracemi. V současnosti spočívá význam lokality zejména ve funkci refugia rašelinných druhů, jejichž nepříliš početné populace tu úspěšně přežívají. Důležitý je potenciál alespoň částečné regenerace či zlepšení stavu původních biotopů. Především se jedná o pozůstatky otevřeného suchopýrového a klečového vrchoviště, dobrého výsledku by bylo možné dosáhnout i při obnově biotopů v ploše nedávno opuštěné těžebny. Je třeba zaměřit se také na zachování zbytků slatinných luk.

Podstatu péče o lokalitu však tvoří snaha o obnovení rašelinotvorného procesu, které je bezprostředně závislé na obnovení retenční schopnosti území a ustálení hydrologických poměrů příznivých pro proces rašelinění. V první řadě je nezbytné zamezit odtoku vody odstraněním povrchové drenáže a přerušením hlubokých odvodňovacích příkopů. Pro zlepšení stanovištních podmínek bývalé těžebny budou patrně dostatečná opatření podporující jejich přirozenou obnovu, a to především pokud jde o otevřené vrchoviště se suchopýrem, v němž

(ve východní části těžebny) již proces přirozené obnovy začal.

Veškeré zásahy je třeba vést ve prospěch předmětu ochrany, zároveň je však nutné management provádět s ohledem na živočišnou biotu. Při plánování zásahů a finančních nákladů je třeba tyto aktivity a prostředky směrovat především na část ZCHÚ severně od silnice Pernink - Abertamy.

2 ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY

2.1 STRUČNÝ POPIS ÚZEMÍ A CHARAKTERISTIKA JEHO PŘÍRODNÍCH POMĚRŮ

Stanoviště

Navrhovaná přírodní památka Pernink se nachází mezi krušnohorskými obcemi Pernink na západě a Abertamy na východě. Silnicí Pernink – Abertamy je rozdělena na dvě nestejně velké části, přičemž naprostá většina rašelinných stanovišť se nachází severně od silnice. Přírodní komplex představují horské podmáčené biotopy. Základem jsou podmáčené smrčiny s širokou škálou vrchovištních biotopů a přechodových rašelinišť. Na antropogenních plochách jsou vyvinuta vřesoviště a na svazích nad Perninkem se nacházejí rozsáhlejší trojštětové louky.

Území leží na vrcholovém plató Krušných hor v nadmořských výškách 863–902m n.m. Základem navrhované přírodní památky je bývalá povrchová dobývka rašeliny, která téměř zcela zničila původní otevřené vrchoviště a navazující biotopy silně eliminovala či degradovala. Přírodní komplex představují především horské vrchovištní biotopy a lokálně přítomná přechodová rašeliniště. V důsledku změn vodního režimu (odvodnění) je patrný jistý vegetační posun směrem k náhradním bezkolencovým loukám, sekundárním vřesovištím a porostům kleče na úkor otevřených vrchovišť. Do plochy navrhované přírodní památky je rovněž zahrnuta extenzivně obhospodařovaná horská koprníková louka. Jižní část ZCHÚ je tvořena převážně typickým smrkovým hospodářským lesem, částečně však odvodňovanou podmáčenou smrčinou, v níž se rovněž lesnicky hospodaří. Na dně historické povrchové dobývky je malé přechodové rašeliniště.

Podle geomorfologického členění České republiky (Demek et Mackovčin, 2006) se řešené území nachází v celku Krušné hory, podcelku Klínovecká vrchovina, okrsku Jáchymovská hornatina. Po stránce geologické je podloží tvořeno krystalickými horninami kontaktu granitů s metamorfity (pararuly a svory s žulovými porfyry). Metamorfity, která se nacházejí v prostoru zájmové lokality, jsou velmi špatně propustné. V nadloží se vyskytují kvartérní deluviální hlinité a hlinito-písčité sedimenty (pleistocén - holocén) a mocná vrstva rašeliny. Pedologicky nejvýznamnější je vrstva rašeliny, která prostupuje téměř celé území. Na části plochy byla donedávna těžena. Při okrajích lokality jsou místy hnědozemě oglejené a glejové půdy zrašelinělé.

Podle klimatické regionalizace nachází v chladné klimatické oblasti CH 4 (QUITT 1971, 1975) a je společně s Božím Darem a Klínovcem nejchladnějším místem v Krušných horách.

Vegetace

Převládajícími biotopy jsou mozaiky podmáčených lesů s četnými vrchovišti různých kvalit. Nejvíce se uplatňují podmáčené smrčiny (L9.2) as. *Mastigobryo-Piceetum* s doplňujícím *Sorbus aucuparia*. Tyto smrčiny jsou soustředěny do jižního cípu jižně od silnice Pernink - Abertamy, kde se mozaikovitě střídají s drobnými přechodovými rašeliništi. V severní části jsou soustředěny podmáčené smrčiny do pramenné oblasti přítoku Bílé Bystřice, kde ve vlhčích místech přecházejí do rašelinných smrčin as. *Sphagno Piceetum* s menšími stromy smrku (*Picea abies*), často zavětvenými až k zemi, se suchopýrem pochvatým (*Eriophorum vaginatum*), podbělicí alpskou (*Homogyne alpina*), s červenými rašeliníky (*Sphagnum fuscum, S. riparium, S. russowii*) a keříčky rodu *Vaccinium*. Několik zbylých smrkových porostů patří k horským třtinovým smrčinám (L9.1) as. *Calamagrostio villosae-Piceetum* se třtinou chloupkatou (*Calamagrostis villosa*), brusnicí borůvkou (*Vaccinium myrtillus*), v mechovém patře s dvouhrotcem chvostnatým (*Dicranum scoparium*), rokytem cyprišovitým (*Hypnum cupressiforme*), ploníkem ztenčeným (*Polytrichum formosum*). Mezi lesními porosty se také nacházejí vodnatější místa, kde se uplatňují přechodová rašeliniště (R2.3), místy jsou vytvořena podél starých a již omezeně funkčních odvodňovacích kanálů. Nejčastěji se v nich vyskytuje suchopýr úzkolistý (*Eriophorum angustifolium*), klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*), v případě, že přechodové rašeliniště leží při obvodu nebo v kontaktu s vrchovišti, vyskytuje se také bezkolenec modrý (*Molinia coerulea*). Střed přírodního

komplexu je vlhčí a je sem soustředěna většina vrchovištních biotopů, z nich převládají degradovaná vrchoviště (R3.4) s otevřenou vrstvou rašeliny, se suchopýrem úzkolistým (*Eriophorum angustifolium*) a suchopýrem pochvatým (*Eriophorum vaginatum*). V porostech, kde je dominantní až monodominantní bezkolenec modrý (*Molinia caerulea*) nedochází ke zrašelinění. Po obvodech se někdy vyvíjí přechodová rašeliniště. Na severu těžené plochy se nachází největší zbytek původního otevřeného vrchoviště (R3.1). Dominuje vegetace keříčků rodu *Vaccinium*, vřes obecný (*Calluna vulgaris*) a šicha černá (*Empetrum nigrum*) s červeně zbarvenými rašeliníky v meziprostorech. Na tyto plochy navazují dvě vrchoviště s klečí (R3.2), kde dominuje *Pinus x pseudopumilio*, v mechovém patře jsou přítomny černě zbarvené rašeliníky. V těchto vrchovištních místech lze najít také zbytky vrchovištních šlenků (R3.3) s rosnatkou okrouhlolistou (*Drosera rotundifolia*), ostřicí chudokvětou (*Carex pauciflora*) a klikvou bahenní (Oxycoccus palustris).

Na svazích nad Perninkem a na severním okraji území jsou rozlehlejší nesečené trojštětové louky (T1.2), ve kterých dominuje metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), rdesno hadí kořen (*Bistorta major*), koprník štětinolistý (*Meum athamanticum*), někdy se objevuje lipnice širolistá (*Poa chaixii*). Na dvou místech se objevuje vegetace vysokých ostřic (M1.7) s monodominantní ostřicí zobánkatou (*Carex rostrata*). Na několika větších plochách, kde byla v minulosti v souvislosti s těžbou rašeliny stržena svrchní vrstva až na minerální podklad, se uplatňují sekundární horská vřesoviště (T8.2) s porosty vřesu obecného (*Calluna vulgaris*) a výskytem plavuně vidlačky (*Lycopodium clavatum*), častá je brusnice brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a prha arnika (*Arnica montana*). Na samém jihozápadním cípu se nachází úzký pruh devětsilového lemu s mléčivcem alpským (*Cicerbita alpina*).

Přehled ohrožených a zvláště chráněných druhů rostlin

název druhu	**kategorie dle Červeného seznamu**	**kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.**
Pedicularis sylvatica	C3	§2
Empetrum nigrum	C4a	§2
Oxycoccus palustris	C3	§3
Arnica montana	C3	§3
Crepis mollis subsp. *hieracioides*	C3	-
Andromeda polifolia	C2	-
Meum athamanticum	C4a	§3
Eleocharis mamillata	C4a	-
Epilobium palustre	C4a	-
Potentilla palustris	C4a	-
Menyanthes trifoliata	C3	§3

Na tomto místě je třeba zmínit specifickou populaci křovitých borovic, která je pro Krušné hory typická a označuje se jako *Pinus x pseudopumilio* – jedná se o historicky vzniklé křížence *Pinus mugo* a *Pinus rotundata*.

Zoologické průzkumy nebyly na lokalitě prováděny. V části vrchoviště přežívá dodnes poměrně početná populace žluťáska borůvkového (*Colias palaeno*) - SO. Nehojně hnízdí bekasina otavní (*Gallinago gallinago*) – SO. Lokalita je součástí areálu zimoviště tetřívka obecného (*Lyrurus tetrix*), vyskytují se zde i chráněné druhy plazů, zejm. zmije obecná (*Vipera berus*) a ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*). Lokalita je jednou z mála v ČR s výskytem střevlíka lesklého (*Carabus nitens*).

2.2 HISTORIE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ A ZÁSADNÍ POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ VLIVY LIDSKÉ ČINNOSTI

A) OCHRANA PŘÍRODY

Území bylo cca od r. 2016 vedeno jako přírodní památka Pernink. Jako navržená evropsky významná lokalita však využívala režim tzv. předběžné ochrany. Rašeliniště je ve smyslu zákona č.114/1992 Sb. významným krajinným prvkem.

S ohledem na tyto skutečnosti je alarmující, že právě v části ZCHÚ tvořené biotopy v ploše před časem opuštěné těžebny byly nedávno vyhloubeny nové drenážní rýhy a porosty suchopýru pochvatého (*Eriophorum vaginatum*) jsou přesazovány borovicí klečí (*Pinus mugo*). Pro podporu otevřených vrchovišť je však nutný právě opačný přístup. V centrální části území byla provedena rozsáhlá revitalizace vodního režimu a cca 6 let zde probíhá pravidelný management v podobě potlačování populace nežádoucího invazního druhu rostliny – lupiny mnoholisté, jejíž populace se daří izolovat a potlačovat.

B) LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Aktuálně bez zásadního vlivu, území bylo zásadně změněno težbou a nedávným revitalizačním zásahem. Lesní porosty jsou zde jen okrajově, většina, dále komentovaných se pak nachází v zůstatkové ploše EVL, která není předmětem tohoto plánu péče.

Současný stav porostů je výsledkem vlivů působících na les několik generací. Na počátku historické doby byla značná část této oblasti pokryta lesy, které byly součástí pohraničního hvozdu.

V polovině 16.století bylo v Perninku založeno hornické městečko díky rozvíjející se těžbě železných rud, ale i stříbra a cínu. Podobně tomu bylo i na dalších místech Krušných hor. Prudký rozvoj hornictví měl nedozírné následky na stav lesa. Docházelo k rozsáhlým likvidacím lesních porostů a to nejen záborem lesní půdy pro vlastní těžbu, ale i pro potřebu dřeva. Doly a hutě spotřebovaly velké množství dřeva důlního, stavebního i na dřevěné uhlí. Rozvoj těžby rud a hutnictví přiváděl do hor nové osadníky. Lesy se mýtily pro vznik nových osad a s tím souvisela i potřeba zakládání ploch pro obživu. V místě vyklučených porostů vznikaly pole, louky a pastviny pro dobytek. Pastva dobytka v lese znamenala ničení zmlazovaných dřevin a nových nárostů.

Tlak na les byl obrovský a přechodné zotavení lesů způsobila až třicetiletá válka (1618 - 1648), která znamenala drastické snížení počtu obyvatel a omezení, nebo zastavení provozu v dolech a hutích.

Začíná se vytvářet řada na hornictví nezávislých řemesel. V 1. polovině 19. století pod vedením Adalberta Meinla vzniká v Perninku textilní závod. Rozšiřuje se i dřevovýroba a kovovýroba v menších podnicích. Důležitým zdrojem obživy obyvatel Perninku zůstalo lesní hospodářství.

Budování zpevněných trvalých lesních cest počalo kolem roku 1850 – zpočátku směřují do Saska (větší poptávka a vyšší ceny dřeva). Lokální železnice (po roce1860) sledují zářezy vodotečí (Kraslice, Merklín), ale stoupají i do nejvyšších poloh a překračují rozvodí, kde navazují na síť v Německu (Pernink přes 900m n.m.).

K prvním řízeným úpravám lesního hospodářství došlo v 2. polovině 18. století, do této doby spadají začátky umělé obnovy. Ta přivodila i preferenci smrku na úkor jedle a listnáčů a spolu s holosečnou formou, kterou se zde hospodařilo celé předminulé století, silně ovlivnila současný stav porostů. Vznikly rozsáhlé stejnorodé smrkové porosty, ohrožované větrem i jinými škodlivými vlivy, v posledních desetiletích hlavně exhalacemi a kůrovcem.

<u>Zhodnocení původních lesních společenstev:</u>

Nejpřirozenější (a patrně původní) lesní společenstva se zachovala na vrchovištních rašeliništích s porosty

Pinus x pseudopumilio, příměsí smrku, břízy pýřité (místy i zakrslé) a specifickými biocenozami. Porosty více méně blízké přirozené skladbě se hojněji vyskytují i na aluviích vodotečí a zbahnělých mokřadech s typy olšin (včetně jasanových), luhů a jasenin.

Vzhledem k dlouhodobé intenzivní exploataci většiny území, zde i včetně těžby rašeliny byla původní lesní společenstva výrazně změněna nejen v druhové skladbě, ale i v zastoupení ekotypů různých proveniencí. I relativně hojné listnaté porosty na úbočích svahů jsou převážně uměle založeny.

V současnosti je les obecně využíván pro krátkodobou rekreaci (houby, lesní plodiny) i sportovní činnost (lyžování, běh a další)

Za nevhodný způsob lesního hospodaření lze označit činnosti prováděné v současné době v bývalé těžebně. Dochází zde k vysazování borovice kleče a povrchovému odvodnění, a to i na plochách s největší koncentrací suchopýru pochvatého, které mají největší význam pro zahájení procesu samovolné renaturace vytěženého prostoru. Kromě potlačování rašelinotvorného procesu odvodňování podporuje šíření náletových dřevin (zejména břízy).

V části ZCHÚ jižně od silnice je možné pokračovat v současném způsobu lesního hospodaření. Vhodné je však přiblížení dřevinné skladby přirozenému stavu (zvýšení podílu listnatých dřevin). V podmáčené smrčině je velmi žádoucí odstranit povrchovou drenáž.

C) ZEMĚDĚLSKÉ HOSPODAŘENÍ

Neřeší se.

D) RYBNÍKÁŘSTVÍ

Bez vlivu

A) MYSLIVOST

Bez vlivu

B) RYBÁŘSTVÍ

Bez vlivu

C) REKREACE A SPORT

Bez vlivu

D) TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN

Těžba rašeliny probíhala v lokalitě Pernink v malém množství již před rokem 1956 (borkování). Povolení k těžbě vydané výměrem Zemědělské správy rady KNV K. Vary získal v roce 1956 Státní statek Dolní Žďár, a to na ploše cca 38ha, rozdělené do čtyř sektorů. Z celkové zásoby 1 815 000m^3 byla plánovaná roční těžba cca 9 000 tun rašeliny. V roce 1961 převzala těžbu STS Toužim, která v těžbě pokračovala do roku 1995. Dle Vylity B. (www.knihovna.kvary.cz) v té době činila roční těžba 45 000 tun. V letech 1996 a 1997 v těžbě pokračovala firma HZ Binom s.r.o. Toužim. Těžba byla v roce 1997 přerušena.

Části rašeliniště o ploše cca 17 ha jsou dnes již vytěženy až na podložní substrát. Odkryt a částečně vytěžen zůstává sektor B o ploše cca 21ha. Mocnost stávajícího lože rašeliny je proměnlivá v rozmezí 0 až 3m. Podrobnější údaje o bilanci těžby nejsou k dispozici, orientační odhad vytěženého množství činí 600 000 až 900 000m^3, odhad zásoby vytěžitelné rašeliny v sektoru B činí cca 300 000m^3 (Vyhlas, 2001). Zájmové území však není chráněným ložiskovým územím (www.geology.cz). Ložisko rašeliny je vedeno jako zrušená plocha (exokontakt karlovarského plutonu).

E) JINÉ ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ

V revitalizované části byl zřízen naučný okruh s technickými prvky – ve správe LČR.

2.3 SOUVISEJÍCÍ PLÁNOVACÍ DOKUMENTY, SPRÁVNÍ ROZHODNUTÍ A PRÁVNÍ PŘEDPISY

Územní plán
Nařízení vlády č. 318/2013 Sb. v platném znění

2.4 SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH

2.4.1 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O LESÍCH

Značnou část území PR je tvořena lesním pozemkem, fakticky však jde o bezlesí a plocha je tvořena revitalizovaným rašeliništěm, kde je předpoklad, že v režimu bezlesí zůstane i nadále. S ohledem na to nejsou základní údaje ani rámcová směrnice řešeny. Území se nachází v přírodní lesní oblasti 1 – Krušné hory, LHC Plešivec.

2.4.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O VODNÍCH PLOCHÁCH

Neřeší se.

2.4.3 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O NELESNÍCH POZEMCÍCH

Nejcennější partie představují biotopy vrchovištního až slatinného typu, které se však nacházejí v různém stupni přímé či nepřímé degradace. Do ZCHÚ zasahuje rovněž horská louka, která je využívána k produkci sena či pastvě.

Příloha:
- tabulka „Popis dílčích ploch a objektů" – **příloha č. T2**
- mapa dílčích ploch a objektů – **příloha č. M3b**

2.4.4 POPIS DÍLČÍCH PLOCH

Viz příloha Tab. 2

2.5 ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ PŘEDCHOZÍ PÉČE A DOSAVADNÍCH OCHRANÁŘSKÝCH ZÁSAHŮ DO ÚZEMÍ A ZÁVĚRY PRO DALŠÍ POSTUP

V rámci předchozího managementu bylo provedeno zásadní opatření v podobě projektového zásahu ve prospěch obnovy rašeliniště. Pravidelně je pak prováděno potlačování nežádoucích porostů. Souhrnně jsou tato opatření hodnotitelná jako zásadně pozitivní a je žádoucí na ně navázat i následnou péčí.

2.6 STANOVENÍ PRIORITNÍCH ZÁJMŮ OCHRANY ÚZEMÍ V PŘÍPADĚ JEJICH MOŽNÉ KOLIZE

Žádná kolize není předpokládána. Případný výskyt živočišných druhů chráněných zákonem není ochranou ZCHÚ ohrožen.

3 PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ

3.1 VÝČET, POPIS A LOKALIZACE PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ

3.1.1 RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O ÚZEMÍ NEBO ZÁSADY JEHO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ

A) PÉČE O LESY

není předmětem plánu péče

B) PÉČE O RYBNÍKY (NÁDRŽE) A VODNÍ TOKY

není předmětem plánu péče

C) PÉČE O NELESNÍ POZEMKY

Celkový charakter zdejších rašelinných biotopů byl již silně narušen těžbou rašeliny v minulosti a odvodňováním. Zásahy musí být směrovány k udržení a obnově mozaiky všech typů původních biotopů.

Kromě zákazu těžby rašeliny lze rámcově pro nelesní pozemky doporučit zejména návrat (či spíše přiblížení) k přirozenému vodnímu režimu lokality, tj. zamezit odtoku vody povrchovou drenáží. Opětovné zvýšení hladiny podzemní vody by bylo vhodné kombinovat s blokováním přirozené sukcese, tj. zejména s odstraňováním náletových dřevin a zajišťováním dostatečné plochy bezlesí. Nutné je okamžité zastavení výsadby kleče na ploše bývalé těžebny, která je vhodná pro obnovu suchopýrového vrchoviště. Alespoň v nejcennějších partiích je vhodné kleč zpětně redukovat.

Zároveň je nezbytné, aby v ZCHÚ a v nejbližším okolí nebyla prováděna pastva (ovcí).

Rámcová směrnice péče o nelesní plochy

Otevřené vrchoviště, rašeliniště

Typ managementu	odstranění náletů i s kořeny na plochách takto ohrožených
Vhodný interval	1x za 5 let (u klečových porostů v delším intervalu dle zjevné potřeby)
Minimální interval	1x za 15 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	traktor s navijákem, slabé nálety ručně
Kalendář pro management	prakticky celoročně
Upřesňující podmínky	minimalizovat ohrožení nejvýznamnějších vzácných druhů, biomasu odstranit mimo ZCHÚ

Slatiniště

Typ managementu	odstranění náletů i s kořeny	kosení se zaměřením na expanzní přesličku říční
Vhodný interval	provádět pouze v případě potřeby, v současné době se tento zásah nejeví jako aktuální	1x ročně
Minimální interval	1x za 20 let	po redukci stávajícího porostu 1x za 2-3 roky
Prac. nástroj / hosp. zvíře	traktor s navijákem, slabé nálety ručně	motorová kosa
Kalendář pro management	jaro, podzim	VII.-VIII.
Upřesňující podmínky	minimalizovat ohrožení nejvýznamnějších vzácných druhů	biomasu odstranit mimo ZCHÚ

Vřesoviště

Typ managementu	kosení vřesu / požárování	odstranění náletových dřevin
Vhodný interval	1x za 10 let	1x za 5-7 let
Minimální interval	1x za 20 let	1x za 10 let
Prac. nástroj / hosp. zvíře	ruční kosa, malotraktor, plamenomet	ruční kosa, pila, případně traktor s navijákem
Kalendář pro management	jaro, podzim	celoročně
Upřesňující podmínky	zaměřit se na přestárlé porosty; v případě požárování hasičský dozor; oba zásahy lze nahradit častější extenzivní pastvou	

Horská koprníková louka

Typ managementu	kosení	pastva
Vhodný interval	1x za rok	1x za rok
Minimální interval	1x za 2 roky	1x za 2 roky
Prac. nástroj / hosp. zvíře	traktor	hospodářské zvíře
Kalendář pro management	VI.–IX.	V.–X.
Upřesňující podmínky	odvoz biomasy mimo ZCHÚ	stav zvířat a dobu pastvy zajistit na přijatelné úrovni, zejména eliminovat riziko půdní eroze

D) PÉČE O ROSTLINY

Konkrétní druhy nejsou předmětem ochrany. Podstatou péče o přítomné ohrožené druhy je vhodná péče o stanoviště (viz tabulka T2). Je vhodné zlikvidovat vlčí bob mnoholistý a zabránit tak jeho dalšímu šíření na lokalitě (posekání 2x ročně, případně cílená aplikace herbicidu).

E) PÉČE O ŽIVOČICHY

V zájmovém území nebyl proveden zoologický inventarizační průzkum, zásady péče o živočichy proto nelze stanovit. Obecně však lze předpokládat výskyt drobných druhů vázaných na řídkolesí a lesní okraje.

F) PÉČE O ÚTVARY NEŽIVÉ PŘÍRODY

Neřeší se

G) ZÁSADY JINÝCH ZPŮSOBŮ VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ

Při hospodaření na okolních loukách nepoužívat hnojiva ani biocidní přípravky. V lesních porostech v ZCHÚ ani v jeho ochranném pásmu nepoužívat žádné chemické přípravky.

3.1.2 PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ

Viz příloha Tab. 2

3.2 ZÁSADY HOSPODÁŘSKÉHO NEBO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ OCHRANNÉHO PÁSMA VČETNĚ NÁVRHŮ ZÁSAHŮ A PŘEHLEDU ČINNOSTÍ

V ochranném pásmu není hospodaření zásadním způsobem omezeno, avšak s ohledem na skutečnost že je jím fakticky volná plocha území evropsky významné lokality Pernink, je potřeba zejména uplatňovat jemnější obnovní způsoby, aby nedocházelo k obnažení porostních stěn chráněného území, upravovat druhovou skladbu porostů ve prospěch dřevin přirozené druhové skladby a pěstovat tak stabilní porosty, které jsou schopny plnit funkci ochranného pásma.

Podle zákona č. 114/1992 Sb., je ke stavební činnosti, terénním a vodohospodářským úpravám, k použití chemických prostředků, změnám kultury pozemku a ke stanovení způsobu hospodaření v lesích v ochranném pásmu nezbytné stanovisko orgánu ochrany přírody.

Mezi činnosti, jejichž realizace by mohla nepříznivě ovlivnit předmět ochrany ZCHÚ patří:

nahodilé skládky komunálního odpadu, případně skládky hnojiv, chemické posypy vozovek a užití herbicidů k ošetření okrajů silničního tělesa,
používání biocidů,
celoplošné hnojení, vápnění a používání ochranných přípravků na lesní půdě, na zemědělské půdě hnojení jinými hnojivy než je kompostovaný hnůj nebo další hnojiva s živinami ve stabilní formě (komposty),
nové odvodňování zemědělských a lesních pozemků,
zornění dočasně zatravněné orné půdy a rychloobnova luk.

V lesích navazujících na území ZCHÚ se doporučuje hospodařit podle rámcových směrnic hospodaření lesa hospodářského, vypracovaných pro příslušné hospodářské soubory v platných LHP (LHO) a hospodářská opatření vztahovat na celou plochu nejmenší jednotky prostorového rozdělení lesa (porostní skupiny), za předpokladu, že budou dodrženy následující zásady:

a) nesnižovat celkové zastoupení dřevin přirozené druhové skladby

b) při dostatečném zastoupení dřevin přirozené druhové skladby a za příznivých porostních a stanovištních podmínek obnovovat les přednostně cestou přirozené obnovy

c) biocidy používat pouze v nezbytném rozsahu, zejména k likvidaci invazních geograficky nepůvodních druhů rostlin a kalamitních hmyzích škůdců po dohodě s orgánem ochrany přírody

d) mechanickou přípravu půdy provádět pouze v nezbytném rozsahu, zejména za účelem zajištění přirozené obnovy lesa

e) těžbu a soustřeďování dřeva přednostně provádět za dostatečné únosnosti půdy (za vhodných klimatických podmínek) technologiemi minimalizující poškození půdy, bylinné a dřevinné vegetace. Soustřeďování přes plochu vrchoviště je třeba zcela vyloučit. Zajišťovat v případě potřeby účinnou ochranu kultur a nadějného přirozeného zmlazení cílových dřevin proti poškozování zvěří.

3.3 ZAMĚŘENÍ A VYZNAČENÍ ÚZEMÍ V TERÉNU

Území je geodeticky zaměřeno a hranice vyznačeny v terénu předepsaným pruhovým značením na stromech a dřevěných kůlech.

Z důvodu zřetelnosti značení a ochrany před korozí je třeba provést obnovu hraničníků 1x za období platnosti plánu péče a obnovu pruhového značení 2x za dobu platnosti plánu péče. Vhodné by bylo vyměnit po dožití staré tabule za nové dle níže uvedené charakteristiky.

Označení cedulí – dle zákona se skládá se ze dvou hlavních částí – z tabule se státním znakem a tabule s kategorií a názvem příslušného chráněného území. Není dovoleno měnit velikost písma, nedodržovat

nepotisknutelné okraje a měnit šířku cedule. Rozměry dle prováděcí vyhlášky - 170 x 420 mm (státní znak) + 80 x 420 (status území); materiál – smaltovaný plech (kód barvy – viz vyhláška). V případě PP Děvín je vhodnou alternativou i kombinace informační cedule a otisku zákonného značení.

3.4 NÁVRHY POTŘEBNÝCH ADMINISTRATIVNĚ - SPRÁVNÍCH OPATŘENÍ V ÚZEMÍ

Stanoveny návrhem rámcové péče.

3.5 NÁVRHY NA REGULACI REKREAČNÍHO A SPORTOVNÍHO VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ VEŘEJNOSTÍ

Nejsou.

3.6 NÁVRHY NA VZDĚLÁVACÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Nejsou.

3.7 NÁVRHY NA PRŮZKUM ČI VÝZKUM ÚZEMÍ A MONITORING

Ve vztahu k zachování a regeneraci cenného bezlesí je vhodné provádět dlouhodobé sledování účinnosti zásahů potlačujících sukcesi a případně upravit časový interval či intenzitu jejich provádění. Vhodné je sledovat reakci rostlinných společenstev na navrhovaná opatření k vylepšení hydrického režimu po jejich realizaci.

Současně doporučujeme provést v ZCHÚ a jeho nejbližším okolí zoologické inventarizační průzkumy. Jinak průzkumy pro potřebu sledování stavu ZCHÚ, aktualizace botanického průzkumu za 5 – 10 let.

4 ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1 PŘEDPOKLÁDANÉ ORIENTAČNÍ NÁKLADY HRAZENÉ ORGÁNEM OCHRANY PŘÍRODY DLE JEDNOTLIVÝCH ZÁSAHŮ

Druh práce a odhad plochy	**Náklady za rok (Kč)**	**Náklady za období platnosti plánu péče**
Opakované zásahy		
Obnova pruhového značení a informační tabule	12000	24 000
kosení a zásahy proti invazním druhům	80 000	800 000
výřezy	60 000	300 000
Jednorázové zásahy		
Údržba tabulí	1 000	10 000
Výřez nežádoucích porostů (+ dle rozvahy a potřeby kosení)	40 000 (+ 10 000)	400 000 (+100 000)
Celkem		**1 734 000**

Pozn: V tabulce jsou uvedeny přibližné náklady v rámci kompletní péče o ZCHÚ, a nemusí být přímo hrazeny z fondů orgánu ochrany přírody.

4.2 POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE INFORMACÍ

- Stránky Českého zeměměřičského a katastrálního ústavu - http://nahlizenidokn.cuzk.cz/
- Geoportál CENIA - http://www.cenia.cz
- www.nature.cz
- KUKK, Plán péče o Přírodní památku Pernink na období 2017 - 2026
- Czudek T et al. (1972): Geomorfologické členění ČSR. - Studia geogr., 23, Geografický ústav ČSAV, Praha.
- Holub J. et Procházka F. (2000) : Red list of vascular plants of the Czech Republic - 2000. -Preslia, Praha, 72: 187-230.
- Petříček V. [ed.] et al. (1999): Péče o chráněná území. I. Nelesní společenstva. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Skalický V. (1987): Regionálně fytogeografické členění ČSR. - Academia, Praha.
- Zahradnický J., Mackovčin P. (eds.) a kol. (2004): Plzeňsko a Karlovarsko.
- Zoubek V. (1963): Geologická mapa ČSSR 1:200 000. List M-33-XIII Karlovy Vary - Plauen. - Ústřední ústav geologický, Praha et Zentrales Geologisches Institut, Berlin. Hospodářská evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb - Děvín, 2001 - 2006. Katastrální mapa 1 : 2880
- Huttová B. (1998): Základní údaje o území navrženém k ochraně. - ms., depon in KÚ Karlovarského kraje. Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. (eds.) (2001): Katalog biotopů ČR. - AOPK ČR, Praha.
- Muller, ing. (1993): Geometrický plán na zaměření přírodní památky Děvín. - ms., depon. in KÚ Karlovarského kraje.
- Kubát K., Hrouda L., Chrtek j.jin., Kaplan Z., Kirschner J. et Štepánek J. /eds./ (2002): Klíč ke květeně České republiky. - 928p., Academia, Praha
- Rybníček K., Balátová-Tuláčková E., Neuhausl R. (1984): Přehled rostlinných společenstev rašelinišť a mokřadních luk Československa. 124 p., Academia, Praha
- Martínková E. et Martínek K. - Zpráva z botanického inventarizačního průzkumu chráněného území Přírodní rezervace „Děvín“ (duben - září 2005)

4.3 SEZNAM POUŽÍVANÝCH ZKRATEK

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
ZCHÚ – zvláště chráněné území
IUCN - Světový svaz ochrany přírody - The World Conservation Union
ČUZK – Český úřad zeměměřičský a katastrální
KN – katastr nemovitostí
LČR – Lesy české republiky
PR – přírodní rezervace
KÚ – krajský úřad
s.p. – státní podnik

ČR - Česká republika
CHOPAV - chráněná oblast přirozené akumulace vod
k.ú. - katastrální území
KN - katastr nemovitostí
KO - kriticky ohrožený druh
LHC - lesní hospodářský celek
LHP - lesní hospodářský plán
ML - mapový list
O - ohrožený druh
OP - ochranné pásmo
OPRL - oblastní plán rozvoje lesa
PR - přírodní rezervace
SLT - soubor lesních typů
SMO - státní mapa odvozená
SO - silně ohrožený druh
ZCHÚ - zvláště chráněné území

4.4 ZPRACOVATEL PLÁNU PÉČE

Asociace Brontosaura
Sokolská 323/26
417 31 Novosedlice
IČO: 48132209

Zpracováno podle vyhlášky o plánech péče č. 45/2018 Sb. a „Osnovy plánu péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace a jejich ochranná pásma“ vydané Ministerstvem životního prostředí.

PŘÍLOHY

1) **Příloha M 1 - Orientační mapa s vyznačením území – zdroj http://www.mapy.cz/**
2) **Příloha M 2 - Mapa s vymezením ZCHÚ, ochranného pásma a pozemky**
3) **Příloha M 3 - Mapa dílčích ploch**
4) **Příloha M4 – Mapa s vymezením ZCHÚ a pozemky na lesnické porostní mapě**
5) **Tabulka T 1 - Popis dílčích ploch a objektů výčet plánovaných zásahů v nich**

PŘÍLOHA M 1 – ORIENTAČNÍ MAPA S VYZNAČENÍM ZCHÚ

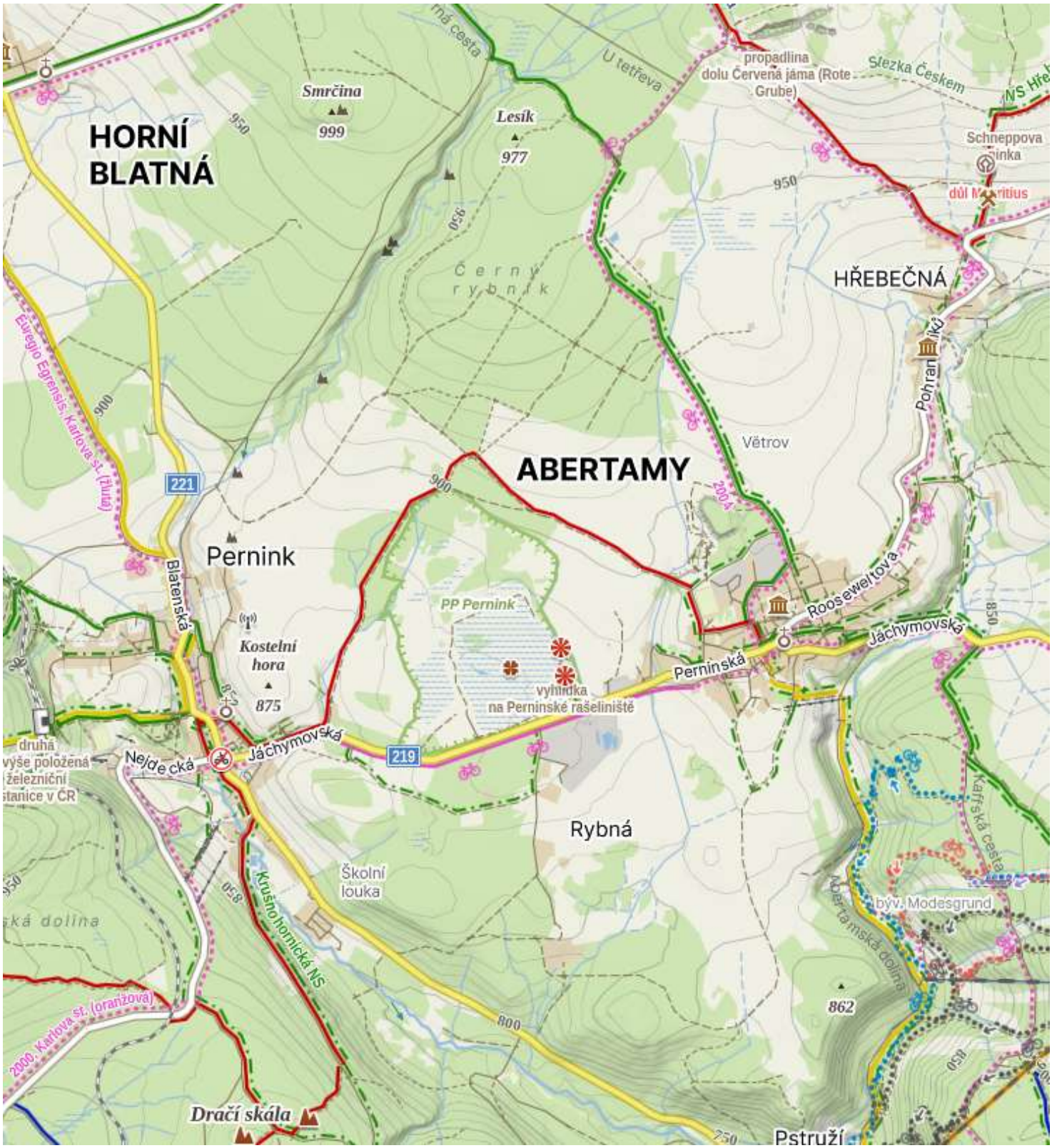

PŘÍLOHA M2 – PR PERNINK A DATA KN

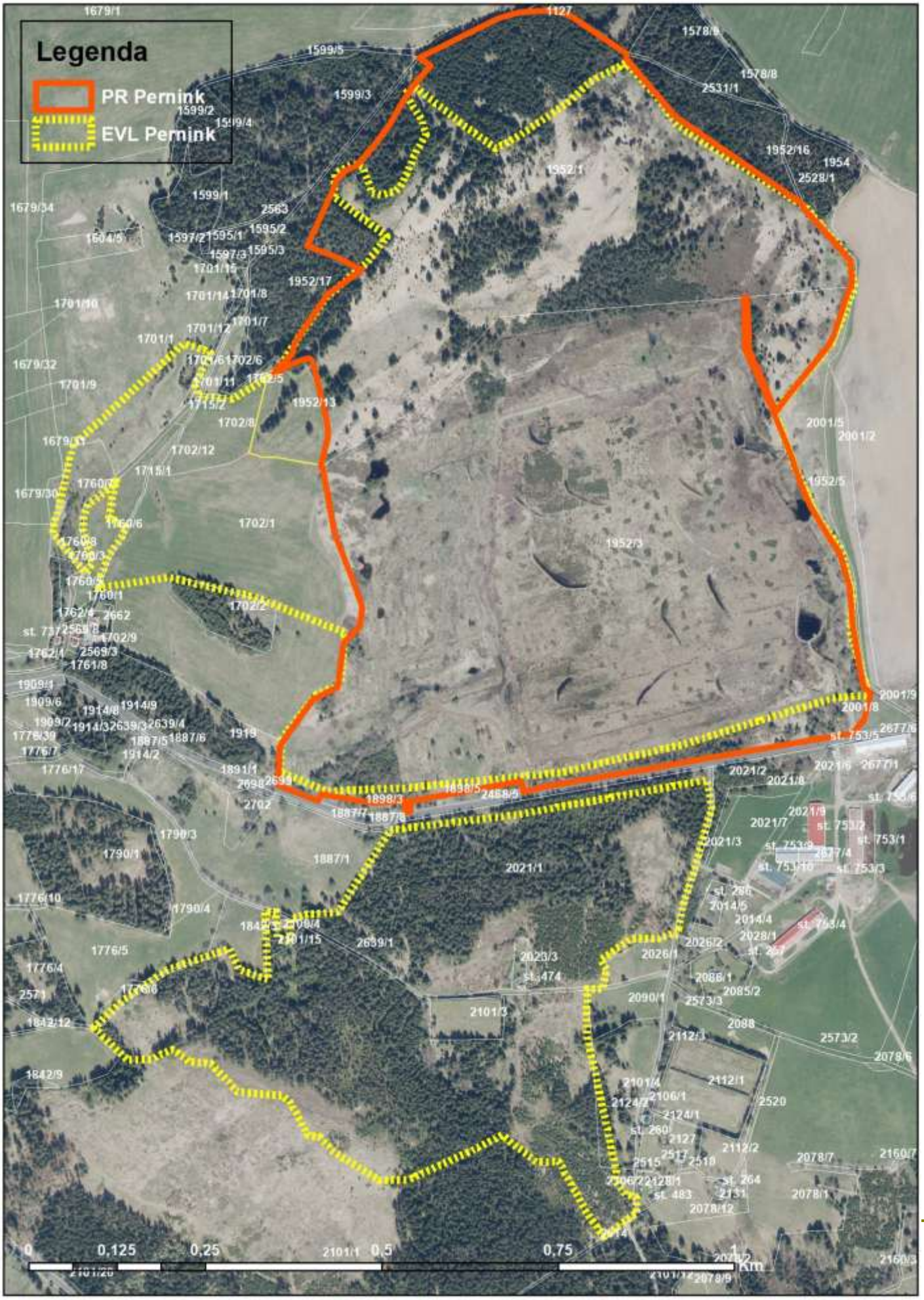

PŘÍLOHA M3 – PR PERNINK – MAPA DÍLČÍCH PLOCH

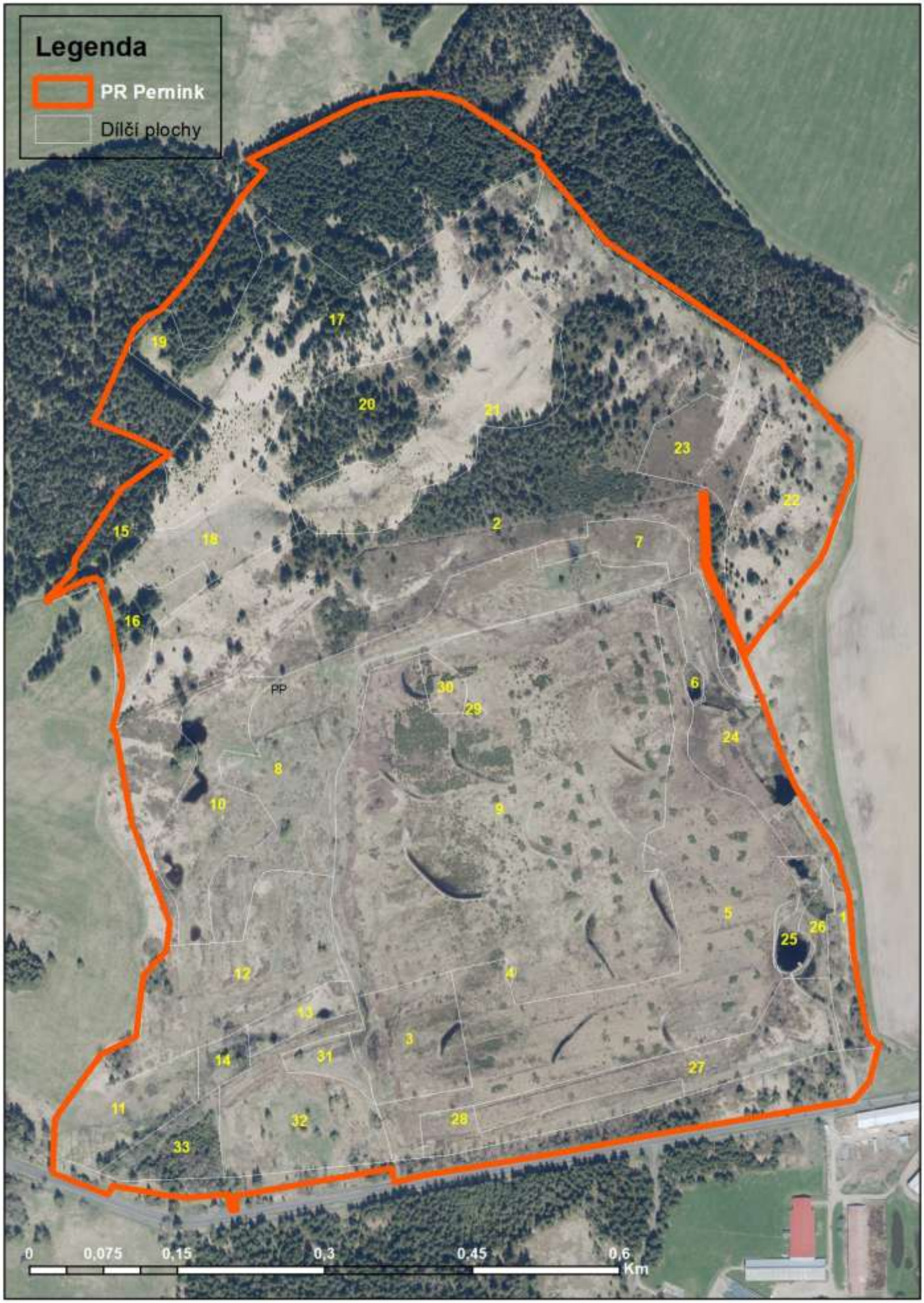

TABULKA T2 - POPIS DÍLČÍCH PLOCH A OBJEKTŮ V ZCHÚ A VÝČET PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ V NICH

označení plochy nebo objektu	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost (viz Pozn.níže)	termín provedení	interval provádění
1	0,75	Náletové dřeviny.	ponechat jako ochranný pás			
2	10,92	Výrazně pozměněné meliorované klečové vrchoviště, mozaika keříčkové a keřové vegetace.	odstranění (znefunkčnění) povrchové drenáže	2	jaro, podzim	
			eliminace stromů	3	celoročně	dle potřeby
3	1,19	Bývalá těžebna. Dominuje metlice trsnatá, šíří se nálety. Žádoucí obnova rašelinotvorného procesu.	vytrhání náletu s kořeny	2	jaro, podzim	redukce ihned, následně 1x za 5 let
			odstranění vlčího bobu mnoholistého	1	VI.–VII. (před dozráním semen)	1-2x ročně, opakovat do úplného odstranění
4	0,02	Vyhloubená tůň.	bez zásahu			
5	5,67	Bývalá těžebna. Dominuje *Eriophorum vaginatum*, částečně provedena výsadba *Pinus mugo*. Stanoviště je odvodňováno funkční povrchovou drenáží.	odstranění povrchové drenáže	1	celoročně	ihned !!!
			redukce vysazené kleče	2	jaro, podzim	
			vytrhání náletu s kořeny	2	jaro, podzim	redukce ihned, následně 1x za 5 let
6	0,07	Vyhloubená tůň.	bez zásahu			
7	0,57	Bývalá těžebna. Sekundární vřesoviště již dosti zarostlé náletovými dřevinami.	vytrhání náletu s kořeny	2	jaro, podzim	redukce ihned, následně 1x za 5 let
8	3,77	Halda zeminy s ruderálním porostem, nárosty dřevin.	odstranit nebo zalesnit	3		
9	11,69	Bývalá těžebna. Odtěžené vrchoviště je zde nahrazeno dominantním porostem metlice trsnaté (*Deschampsia caespitosa*). Prvořadá musí být obnova rašelinotvorného procesu.	odstranění náletů	3 (v současné době není aktuální)		
			zajištění retence vody	1		
10	1,68	Větší deprese vytvořená antropogenní degradací terénu. Rozvoj přechodového rašeliništěm šíření orobince širolistého.	kosení	2	VI.–VII.	1x za 2 roky
11	1,08	Podmáčená ostřicová louka, lokálně slatinného typu.	kosení	2	VII.–IX.	1x za 2 roky

označení plochy nebo objektu	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost (viz Pozn.níže)	termín provedení	interval provádění
12	2,43	Soustava melioračních kanálů a jiných degradačních tvarů reliéfu antropogenně vytvořených. Agradační reliéf porůstají nárosty dřevin s lesním podrostem.	přerušení drenáže (lze využít k vybudování tůní pro obojživelníky), nálety bez zásahu	1	celoročně	
13	0,38	Enkláva bezlesí s nálety dřevin a náhradním porostem bezkolence modrého. Místy se monodominantně uplatňuje *Holcus mollis*.	bez zásahu			
14	0,25	Maloplošné reprezentativní přechodové rašeliniště.	odstranění náletů	3	celoročně	1x za 10 let
15	0,60	Smrková monokultura	vyjmout ze ZCHÚ nebo bez cíleného zásahu			
16	0,69	Smilkový trávník.	kosení	2	VII.–IX.	1x za 2-3 roky
17	4,08	Vrchoviště silně degradované povrchovou drenáží, čímž získalo charakter přechodového rašelniště až bezkolencové louky. Vhodné obnovit proces rašelinění.	odstranění / přerušení drenáže	2		
			odstranění náletů	3	celoročně	1x za 10 let
18	1,06	Slatinná louka s dominantní *Carex nigra*. Expanze přesličky říční – nutné eliminovat.	kosení se zaměřením na přesličku říční, odvoz biomasy	1	VII.–VIII.	1x ročně
19	0,32	Mezofytnější louka degradovaná dlouhodobou absencí hospodaření.	kosení	3	VII.–IX.	1x za 1-2 roky
20	2,38	Převážně keříčkové porosty *Vaccinium uliginosum*. Vhodné je udržet současnou mozaiku biotopů.	odstranění náletů	3 (není aktuální)	celoročně	dle potřeby
21	2,25	Poměrně zachovalá rašelinná louka. Převažuje nevápnité slatiniště, místy však přechází do vrchoviště. V horní části se v důsledku narušení vodního režimu rozšířil bezkolenec modrý.	kosení (zaměřené na bezkolenec)	2	VII.–IX.	1x za 2 roky
22	2,61	Degradované vrchoviště. Plochy suchopýrového vrchoviště se střídají s náhradními porosty bezkolence modrého. Šíří se nálety. Vhodné zvýšit zamokření stanoviště pomocí zásahů v okolí. Hranici ZCHÚ vhodné upravit.	kosení	2	VII.–IX.	1x za 2 roky
			redukce náletů	2	celoročně	1x za 10 let

označení plochy nebo objektu	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost (viz Pozn.níže)	termín provedení	interval provádění
23	0,84	Otevřené vrchoviště přechodné ke keříčkové vegetaci.	eliminace náletu	2	celoročně	1x za 10 let
24	0,88	Okrajový prostor bývalé těžebny. Převážně se jedná o iniciální stádium vlhčího vřesoviště, akcesorně s vlhkými typy vegetace.	redukce náletu	3	celoročně	dle potřeby
25	0,32	Rybník a malá tůň.	bez zásahu			
26	0,23	Plocha v bývalé těžebně se sporadickou vegetací. Možná je výsadba kleče nebo ponechání bez zásahu.				
27	1,49	Relativně reprezentativní suchopýrové vrchoviště. Vysoký podíl náletů břízy bělokoré. Žádoucí je podpořit obnovu otevřeného vrchoviště.	redukce náletů, odstranění s kořeny	1	celoročně	ihned, následně 1x za 5-10 let
			odstranění drenáže	1		
28	0,70	Nárosty a nálety dřevin.	bez zásahu			
29	0,03	Vyhloubená tůň.	bez zásahu			
30	0,21	Fragment degradovaného vrchoviště v bývalé těžebně. Meliorace, výsadba borovice kleče.	odstranit drenáž, nepokračovat ve výsadbě dřevin	1		
31	0,29	Původně manipulační plocha s ruderálním porostem v okolí. Hojný výskyt *Lupinus polyphyllus*.	kosení vlčího bobu	2	VI.–VII. (před dozráním semen)	1-2x ročně, opakovat do úplného odstranění
32	1,65	Invazní porosty *Lupinus polyphyllus* a nálety dřevin. Lépe ponechat přirozené sukcesi, pouze dbát, aby se vlčí bob nešířil.	bez zásahu			
33	0,64	Převážně nárosty dřevin, částečná výsadba smrku. U silnice vlhčí smilková louka. Netřeba plánovat nákladný management.	nálety ponechat sukcesi, případně je možné provádět lesní hospodaření, loučku u silnice je možno nahodile sekat nebo zalesnit			

Stupně naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany), 2. stupeň - zásah vhodný, 3. stupeň - zásah odložitelný,